

Kállay Kotász Zoltán SZÜLETÉSNA POMRA

Állandó figyelmeztetésben önmagamnak:
magyarázataimat saját célra gyártom,
központinak vélt helyzetem pedig érintőleges.

„Itt vagy?“, kérdi tőlem halott barátom álmomban,
s amikor az itt-ség kétségén billegve nagy nehezen
kinyögöm, „igen... itt“, fejét csóválja.

„Nem téged kérdeztelek.“ Erre ébredek,
a nem téged-re, s a hajnali holdat
árnyékként metsző fagyott faágra. Nem ott...

De mégis, a kérdés közelében, ott, ahol
minden érintőleges központba fut,
és a figyelmeztetések a fényben eltörnek.

